

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 22 martie 1977

de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați

(77/249/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 57 și 66,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

întrucât, în aplicarea Tratatului, de la sfârșitul perioadei de tranziție este interzisă orice restricție în ceea ce privește prestarea de servicii pe baza naționalității sau a condițiilor de rezidență;

întrucât prezenta directivă se referă numai la măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a activităților de avocat prin prestare de servicii; întrucât vor fi necesare măsuri mai elaborate pentru a facilita exercitarea efectivă a dreptului de stabilire;

întrucât exercitarea efectivă a activităților de avocat prin prestare de servicii presupune recunoașterea ca avocați de către statul membru gazdă a acelor persoane care exercită această profesie în diferite state membre;

întrucât, deoarece prezenta directivă se referă numai la prestarea de servicii și nu conține dispoziții privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, beneficiarul directivei va utiliza titlul profesional din statul membru în care s-a stabilit, denumit în continuare „statul membru de proveniență”;

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

1. Prezenta directivă se aplică, în limitele și în condițiile pe care le prevede, activităților de avocat exercitate prin prestare de servicii.

Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive, statele membre pot rezerva unor categorii determinate de avocați întocmirea actelor autentice care să permită administrarea

¹ JO C 103, 05.10.1972, p. 19.

și JO C 53, 08.03.1976, p. 33.

² JO C 36, 28.03.1970, p. 37.

și JO C 50, 04.03.1976, p. 17.

buurilor unor persoane decedate, precum și constituirea sau transferul de drepturi reale imobiliare.

2. „Avocat” reprezintă orice persoană abilitată să își exercite activitățile profesionale sub una din următoarele denumiri:

<i>Belgia:</i>	avocat / advocaat,
<i>Danemarca:</i>	advokat,
<i>Republica Federală Germania:</i>	Rechtsanwalt,
<i>Franța:</i>	avocat,
<i>Irlanda:</i>	barrister, solicitor,
<i>Italia:</i>	avvocato,
<i>Luxemburg:</i>	avocat-avoué
<i>Olanda:</i>	advocaat,
<i>Regatul Unit al Marii Britanii:</i>	advocate, barrister, solicitor.

Articolul 2

Fiecare stat membru recunoaște ca avocat, în vederea exercitării activităților menționate în art. 1 alin. (1), orice persoană menționată în alin. (2) din articolul menționat.

Articolul 3

Orice persoană menționată în art. 1 își utilizează titlul profesional exprimat în limba sau una din limbile statului de proveniență, cu indicarea organizației profesionale de care aparține sau a jurisdicției pe lângă care este admisă în aplicarea legislației acestui stat.

Articolul 4

1. Activitățile privind reprezentarea și apărarea unui client în justiție sau în fața autorităților publice se exercită în fiecare stat membru gazdă în condițiile prevăzute pentru avocații stabiliți în acest stat, cu excluderea oricărei condiții de rezidență sau de înscriere într-o organizație profesională în statul respectiv.

2. În exercitarea acestor activități, avocatul respectă regulile profesionale ale statului membru gazdă, fără a aduce atingere obligațiilor care îi revin în statul membru de proveniență.

3. Dacă aceste activități se exercită în Regatul Unit al Marii Britanii, „reguli profesionale ale statului membru gazdă” reprezintă regulile profesionale ale statului membru gazdă pentru „solicitors”, atunci când activitățile respective nu sunt specifice pentru „barristers” sau pentru „advocates”. În caz contrar, se aplică regulile profesionale cu privire la aceștia din urmă. Totuși, „barristers” de proveniență din Irlanda se subordonează tot regulilor profesionale pentru „barristers” sau „advocates” din Regatul Unit al Marii Britanii.

Dacă aceste activități se exercită în Irlanda, „reguli profesionale ale statului membru gazdă” reprezintă, în măsura în care reglementează prezentarea orală a unei cauze în instanță, regulile profesionale pentru „barristers”. În toate celelalte cazuri, se aplică regulile profesionale pentru

„solicitors”. Totuși, „barristers” și „advocates” de proveniență din Regatul Unit al Marii Britanii se subordonează tot regulilor profesionale pentru „barristers” din Irlanda.

4. Pentru exercitarea altor activități decât cele menționate în alin. (1), avocatul rămâne subordonat condițiilor și regulilor profesionale ale statului membru de proveniență, fără a aduce atingere respectării regulilor, oricare ar fi sursa lor, care reglementează profesia în statul membru gazdă, în special celor cu privire la incompatibilitatea între exercitarea activităților de avocat și cea a altor activități în acest stat, la secretul profesional, la relațiile între confrăți, la interdicția ca același avocat să acorde asistență juridică unor părți având interese contrare, precum și la publicitate. Aceste reguli nu se aplică decât dacă pot fi respectate de către un avocat care nu este stabilit în statul membru gazdă și în măsura în care respectarea lor este justificată obiectiv pentru asigurarea, în statul respectiv, a exercitării corecte a activităților de avocat, a demnității profesiei și a respectării regulilor privind incompatibilitatea.

Articolul 5

Pentru exercitarea activităților referitoare la reprezentarea și apărarea unui client în justiție, fiecare stat membru poate impune avocaților prevăzuți în art. 1:

- să fie prezentați, conform regulilor sau uzanțelor locale, președintelui jurisdicției și, dacă este cazul, decanului competent în statul membru gazdă;
- să acționeze în colaborare fie cu un avocat care profesează pe lângă jurisdicția sesizată și care ar fi responsabil, dacă este cazul, față de această jurisdicție, fie cu un „avoué” sau „procuratore” care profesează pe lângă aceasta.

Articolul 6

Orice stat membru poate exclude avocații salariați, care au încheiat un contract de muncă cu o întreprindere publică sau privată, de la exercitarea activităților de reprezentare și de apărare în justiție a întreprinderii respective, în măsura în care avocații stabiliți în statul respectiv nu sunt autorizați să le exercite.

Articolul 7

1. Autoritatea competentă a statului membru gazdă poate impune prestatorului de servicii dovedirea calității sale de avocat.

2. În cazul nerespectării obligațiilor în vigoare în statul membru gazdă, prevăzute în art. 4, autoritatea competentă din acest stat stabilește, în conformitate cu propriile reguli de drept și de procedură, consecințele acestei nerespectări, și, în acest scop, poate obține orice informații profesionale utile cu privire la prestatorul de servicii. Aceasta informează autoritatea competentă a statului membru de proveniență cu privire la orice decizie adoptată. Aceste comunicări nu aduc atingere caracterului confidențial al informațiilor furnizate.

Articolul 8

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de doi ani de la notificarea acesteia și informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 martie 1977.

Pentru Consiliu
Președintele
Judith HART